

Modlitba

My s láskou Vůle Tvé jsme se nesetkali.
Již kryje hrobka poklad Její schrány.
Však ve Slově nám stále zdá se blízká
na věky věků zůstane již s námi.

Na našich bludných cestách zaplanulo Světlo,
zázračnou blízkostí v nás probudilo duši.
Hledíme za ním v rukou Jeho záře,
v bolesti touhy, své štěstí každý tuší.

V nás neuhasne, není možná více!
Té mocné touhy přebolestné plání,
dřív, než po mnohém prožívání, v činu,
u Něho skončí naše putování.

My poznali jsme prázdnotu svých srdcí,
pustotu měst, temnotu svého domu,
dokud ve slávě dokonalost Lásky
nám od Pána se nezjevila v Pánu.

My tisícerým úžasem a chvěním
nepochopíme nikdy velikosti Tvojí.
Však ze štěstí bytí, z Tvé lásky Pane světů
vyloučten být, se kdo Tě najde bojí.

A touha naše do království Tvého
jak domů děti vždy nás bude vésti.
Prosím Tebe, milost Tvá buď s námi
ať na svých cestách vyhneme se scestí.

Tys k tomu nám dal Slovo.
My k němu ještě prosíme si sílu.
Vždyť naše minulost a její vyrovnání,
ta zpusťovaná zem, zve k nadlidskému dílu.

Nad námi naše vítězství a Tobě ke cti dílo
je jediná v Tvou světlou říši brána.
Jdem Tobě blíž, jen u Tebe je štěstí!
Děkujem za sílu, jež na cestu nám dána.

Magdalena Janová